

UZASADNIENIE

W postępowaniu w sprawie o sygnaturze akt **II K 99/15 Sąd Rejonowy w Skierniewicach** zbadał możliwość wydania wobec skazanego K. K. (1) wyroku łącznego i objęcia nim trzech wyroków jednostkowych oznaczonych punktami od I. do III., to jest:

I. wyroku Sądu Rejonowego w Żyrardowie z dnia 28 lutego 2006 r. w sprawie o sygn. akt II K 1618/05, za popełnione w dniu 1 października 2005 r. przestępstwo z art. 289 § 2 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, na podstawie art. 289 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 75 stawek dziennych po 10 zł każda. Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2008 r. Sąd Rejonowy w Żyrardowie zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. wyroku Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej z dnia 11 lipca 2006 r. w sprawie II K 48/06 za popełnione:

- w dniu 15 września 2005 r. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę 30 stawek dziennych grzywny x ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł,

- w dniu 15 września 2005 r. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę 30 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł,

- w dniu 19 września 2005 r. przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę 30 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł,

- w okresie od 1 do 20 września 2005 r. przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę 30 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł,

za które orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz karę łączną grzywny w wysokości 80 stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł. Postanowieniem z dnia 16 września 2008 r. Sąd Rejonowy w Żyrardowie zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności.

III. wyroku Sądu Rejonowego w Skierniewicach z dnia 7 lutego 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 92/06 za popełnione:

- w nocy 9 października 2005 r. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

- w dniu 9 października 2005 r. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

- w dniu 24/25 września 2005 r. przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 289 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- w dniu 7 października 2005 r. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

- w dniu 17 września 2005 r. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

za które orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. karę 100 stawek dziennych grzywny z ustaleniem jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł. Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2008 r. Sąd Rejonowy w Żyrardowie zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności.

Wyrokiem łącznym z dnia 3 lipca 2015 roku tenże sąd orzekł o rozwiązaniu kar łącznych pozbawienia wolności i grzywien orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej (sprawa o sygn. akt II K 48/06) oraz kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Skierniewicach (sprawa o sygn. akt II K 92/06), a następnie połączył kary pozbawienia wolności z wyroków Sądu Rejonowego w Żyrardowie w sprawie II K 1618/05, Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej w sprawie II K 48/06 i Sądu Rejonowego w Skierniewicach w sprawie II K 92/06, orzekając wobec skazanego karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat oraz karę łączną grzywny w liczbie 130 stawek dziennych po 10 złotych. Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdził, że wyroki podlegające łączeniu nie ulegają wykonaniu w zakresie objętym wyrokiem łącznym. W oparciu o art. 577 k.p.k. jako początek odbywania kary pozbawienia wolności wskazał dzień 22 stycznia 2015 r. i zaliczył na jej poczet okres pozbawienia wolności od dnia 31 października 2014 r. do dnia 22 stycznia 2015 r. odbytej w sprawie II K 92/06. Zasadził od skarbu Państwa na rzecz adw. A. T. kwotę 120 zł wraz z podatkiem 23 % VAT, co łącznie stanowi kwotę 147, 60 zł tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu. Skazanego zwolnił od kosztów sądowych obciążając nimi w całości Skarb Państwa.

Apelację od wyroku łącznego wniosła obrońca skazanego, która zaskarżyła tenże wyrok w całości, zarzucając obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na jego treść, to jest art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego, a w szczególności:

- przyjęcie, iż skazany był karany dyscyplinarnie w zakładzie karnym, podczas gdy pozostaje to w sprzeczności z opinią o skazanym z Zakładu Karnego w P. k. 54 akt postępowania,
- faktyczne pominięcie treści opinii z Zakładu Karnego z P., która dla skazanego jest pozytywna i powinna mieć kluczowe znaczenie przy wydawaniu wyroku łącznego;
- pominięcie przez Sąd Rejonowy w Skierniewicach postawy życiowej skazanego po popełnieniu zarzucanych mu czynów, w szczególności to, że działania bezprawne K. K. (2) miały charakter epizodyczny oraz to, że przez okres dziesięciu lat od daty orzekania nie powrócił na drogę przestępstwa.

W konkluzji apelacji skarżąca wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku łącznego i wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji

alternatywnie

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje .

Apelacja obrońcy skazanego w zasadniczej części nie zasługiwała na uwzględnienie.

W toku kontroli instancyjnej, w odniesieniu do orzeczonej zaskarżonym wyrokiem kary łącznej pozbawienia wolności, sąd odwoławczy nie dostrzegł uchybień mających wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia, a tym samym nie znalazł podstaw do podzielenia argumentacji skarżącej i wniosków zawartych w wywiedzonej apelacji. Stwierdzić trzeba, że sąd pierwszej instancji prawidłowo orzekł karę łączną w odniesieniu do kar pozbawienia wolności orzeczonych w wyrokach jednostkowych opisanych odpowiednio w punktach I, II i III. Podniesiony przez skarżącą zarzut obrazę przepisów postępowania związany z rzekomym ustaleniem, że skazany był karany dyscyplinarnie nie zasługiwał na uwzględnienie i wynikał z „nieporozumienia”, do którego częściowo przyczynił się sąd rejonowy bowiem na k. 2 uzasadnienia faktycznie zawarte jest sformułowanie mogące sugerować, że K. K. (1) : „raz był karany”. W przekonaniu sądu okręgowego zapis ten należy jednak ocenić w kategoriach oczywistej omyłki, bowiem z ustaleń tego sądu, odwołujących się do treści opinii o skazanym z jednostki penitencjarnej, jednoznacznie wynika, że w trakcie pobytu w zakładzie karnym, skazany nie był karany dyscyplinarnie i posiada pozytywną opinię. Dodatkowo zauważyć należy,

iż to właśnie te, prawidłowo ustalone okoliczności zostały wzięte pod uwagę przy orzekaniu kary łącznej pozbawienia wolności, co wynika z dalszej części uzasadnienia wyroku sądu I instancji (k. 104).

Odnosząc się do postulatu skarżącej o orzeczenie wobec skazanego kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji, sąd odwoławczy uznał, iż także w tym zakresie – w odniesieniu do kary łącznej pozbawienia wolności – apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd pierwszej instancji precyzyjnie wskazał przesłanki warunkujące możliwość zastosowania jednej z trzech zasad przy orzekaniu kary łącznej oraz dokonał ich przełożenia na grunt przedmiotowej sprawy. Skutkiem powyższego stała się trafna jego konstatacja o celowości orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności w ramach wyroku łącznego w oparciu o zasadę mieszaną, a tym samym wykluczenie możliwości przyjęcia pełnej absorpcji albo kumulacji. Wskazana przez sąd pierwszej instancji argumentacja jest wyczerpująca i rzeczowa i jako taka podlega akceptacji sądu odwoławczego. Odmiennie stanowisko obrońcy skazanego w tym zakresie, zarzucające sądowi I instancji pominięcie istotnych okoliczności nie zasługuje na podzielenie. Okoliczności, które wskazuje skarżąca zostały uwzględnione przez sąd rejonowy, słusznie natomiast nie nadano im takiej wagi, jak życzyłby sobie tego skazany i jego obrońca. Odnotować należy, że oparcie wymiaru kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji jest traktowane jako rozwiązanie skrajne, wymagające szczególnego uargumentowania. Do wymiaru kary łącznej znajdują przeciwko zastosowanie ogólne dyrektywy wymiaru kary przewidziane w art. 53 i nast. kodeksu karnego, podlegają one jedynie modyfikacji wynikającej z treści przepisów art. 85 i nast. kodeksu karnego. Zasadnicze znaczenie w zakresie wysokości kary łącznej orzekanej także w wyroku łącznym mają dyrektywy prewencyjne, zarówno w aspekcie prewencji indywidualnej, jak i generalnej. Wnikliwego rozważenia wymaga przede wszystkim kwestia istnienia związku podmiotowo-przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się czynami i stopnia jego ścisłości. Jako jeden z wielu elementów, sąd bierze pod uwagę także zachowanie się skazanego w zakładzie karnym, już po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami. Powyższe elementy były badane przez sąd rejonowy, zostały prawidłowo ocenione i uwzględnione przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności.

Biorąc pod uwagę powyższe, sąd okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniesionego środka zaskarżenia w odniesieniu do wymiaru orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

Odnosząc się do orzeczonej przez sąd rejonowy kary łącznej grzywny zauważyć należy, iż faktycznie we wszystkich trzech wyrokach jednostkowych zostały skazanemu wymierzone kary grzywny. Rzecz jednak w tym, iż w sprawie Sądu Rejonowego w Skierniewicach (sygn. akt II K 92/06) grzywna została wymierzona skazanemu na podstawie art. 71 § 1 k.k. i w związku z zarządzeniem wykonania kary pozbawienia wolności w tej sprawie, zgodnie z przepisem art. 71 § 2 k.k. nie podlega ona wykonaniu. Okoliczność ta zdaje się, że umknęła uwadze sądu I instancji, skutkując błędnym rozstrzygnięciem w omawianym zakresie.

W świetle powyższego nie mogło budzić wątpliwości, że na gruncie rzeczony sprawy oraz art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) nie zostały spełnione warunki uzasadniające orzeczenie kary łącznej grzywny obejmującej karę grzywny orzeczoną w sprawie Sądu Rejonowego w Skierniewicach w sprawie o sygn. akt II K 92/06, co w kontekście zaskarżenia wyroku łącznego w całości na korzyść skazanego, skutkowało koniecznością skorygowania zaskarżonego wyroku, gdyż w tej części rozstrzygnięcie wydane zostało z błędnym pominięciem w/w uregulowań, a tym samym jako dotknięte uchybieniami w zakresie prawa materialnego obligowało sąd odwoławczy do umorzenia postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie kary łącznej grzywny obejmującej również grzywnę orzeczoną wobec skazanego we wskazanej ostatnio sprawie.

Zasza natomiast potrzeba orzeczenia na nowo kary łącznej grzywny obejmującej kary jednostkowe grzywien wymierzone skazanemu w sprawach wymienionych w punktach I. i II. komparycji zaskarżonego wyroku łącznego. Sąd odwoławczy karę łączną grzywny orzekał w granicach od 75 stawek dziennych do 195 stawek dziennych – tyle wynosiła suma stawek dziennych grzywien podlegających łączeniu (75+30+30+30+30=195). Podzielając stanowisko sądu pierwszej instancji, iż przy orzekaniu kary łącznej należy zastosować zasadę mieszaną, odwołując się do okoliczności wskazanych w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku łącznego na kartach 103 – 104 akt sprawy,

Sąd Okręgowy wymierzył skazanemu K. K. (1) karę łączną 100 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych.

Z powodów podniesionych wcześniej, na podstawie art. 572 k.p.k., należało umorzyć postępowanie w zakresie orzeczenia kary łącznej grzywny obejmującej wyrok Sądu Rejonowego w Skierniewicach wydany w sprawie o sygn. akt II K 92/06.

Na podstawie art. 105 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy sprostował oczywistą omyłkę pisarską w pkt. I. komparycji zaskarżonego wyroku łącznego poprzez wpisanie art. 289 § 4 k.k., w miejsce wskazanego błędnie art. 289 § 2 k.k. (k. 38 – odpis wyroku).

Mając na względzie fakt, iż skazany korzystał w postępowaniu odwoławczym z pomocy prawnej obrońcy z urzędu, Sąd Okręgowy, na podstawie § 2 i § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461 z późn. zm) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. C. kwotę 147, 60 złotych, uwzględniając charakter sprawy i nakład pracy obrońcy.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd drugiej instancji zwolnił skazanego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, uznając, iż nie jest on w stanie uiścić tych kosztów, z uwagi na odbywanie kary pozbawienia wolności oraz aresztowanie go do innej sprawy.